

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCXXXII. ad annum CCCCLI.

Parisiis, 1644

Concilivm Romanvm I. In Causa Manichaeorvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14584

Superius
dicta corri-
guntur.

est, hanc Synodum rectius Vasatensem nominari, perspectis iis quæ Baronius in appendice tomi decimi correxit & emendauit circa annum Domini 442. erroneum & emendandum esse cognoui. Vasates enim sunt populi prope Burdigalam, vt ex allegata ibidem auctoritate Sidonii constat. Episcopi autem qui huic Synodo interfuerunt, Arelatensis prouinciæ fuisse certum est. Vnde procul abhorret, vt ipsi Vasatis conuenisse dicantur.

ANNO
CHRISTI
442.

Quorum
Vasense.

^c *Secundum.*] Quod vt verum esse cognoscas, vide quæ notauimus supra in Concilio Vasensi sub Iulio, verbo *Concilium.*

^d *Constitutiones sanctæ.*] Præter ea quæ hic de nota consulari asferuntur, nihil est quod ad Synodum Vasensem secundam pertinere certo constat.

Tempus
habiti Con-
cilii Vasen-
sis.

^e *Leonis papæ I. tertio.*] Anno pontificatus illius tertio, qui est Christi nati quadragesimus quadragesimus secundus, Theodosii trigessimus quintus & Valentiniiani decimus octauus. Nam principio actorum hanc Synodum celebratam fuisse scribitur sub Dioscori consulatu, qui cum prædictis Christi, pontificum & imperatorum chronologiis coincidit, vt ex emendatioribus fastis constat.

^f *Qui oblationes defunctorum.*] Vide quæ diximus supra in notis Concilii Vasensis primi sub Iulio.

CONCILIVM ROMANVM I.
IN CAUSA MANICHÆORVM.

ANNO
CHRISTI
444.

NOTA.

Causa &
tempus Con-
cilii.

^a *Concilium.*] Postquam S. Leo Manichæos Romæ occulte latitantes comperisset, iisque publicam quamdam notam infamiæ, qua a catholicis discernentur, inuississet, tandem (vt constat ex eius epist. 2. hoc anno, mense Ianuario ad episcopos Italiæ scripta) anno pontificatus sui quinto, qui est Christi 444. & Theodosii imperatoris 37. aduersus eosdem Romæ Concilium indixit. Cui, vt Manichæorum scelera notiora redderentur, non tantum episcopos & presbyteros, sed & senatores complures, illustresque viros, imo & plebis partem præsentem esse voluit. Quid in hoc Concilio actum fuerit, S. Leo

Qui quales-
ve interfue-
rint.

ferm. 5. de ieiunio decimi mensis describit his verbis: *Residentibus itaque mecum episcopis ac presbyteris, ac in eundem confessum Christianis viris ac nobilibus congregatis, electos & electas eorum iussimus presentari. Qui cum de peruersitate dogmatis sui, & de festiuitatum suarum consuetudine multa reserarent, illud quoque scelus, quod eloqui verecundum est, prodiderunt. Quod tanta diligentia inuestigatum est, vt nihil minus credulis, nihil obrectatoribus maneret ambiguum. Aderant enim omnes personæ, per quas nefandum facinus fuerat perpetratum: puella scilicet, vt multum decennis, & duæ mulieres, quæ ipsam nutrierant, & huic sceleri præpararant. Presto erat etiam adolescentulus vitiator puellæ,*

Acta Con-
cilii.

ANNO
CHRISTI
444.

Et episcopus ipsorum detestandi criminis ordinator. Omnium par fuit horum & una confessio, & patefactum est execratum, quod aures nostræ vix ferre potuerunt. De quo ne apertius loquentes castos offendamus auditus, gestorum documenta sufficiant, quibus plenissime docetur, nullam in hac secta pudicitiam, nullam honestatem, nullam penitus reperiri castitatem; in qua lex est mendacium, diabolus religio, sacrificium turpitudine. Hos ideo homines, dilectissimi, per omnia execrabiles atque pestiferos, quos aliarum regionum perturbatio nobis intulit crebriores, ab amicitia vestra penitus abdicare, vosque precipue mulieres a talium notitia & colloquio abstinete; ne dum fabulosis narrationibus incautus delectatur auditus, in diaboli laqueos incidatis.

Eadem prolixius commemorantur in epistola secunda Leonis, quam instar aliarum ad alios scriptarum dederat ad episcopos Italiae, ut derebus in hac Synodo Romæ aduersus Manichæos gestis, certiores fierent, omnesque pestilentissimam luem præcognitam, præcauere & longius propulsare discerent. Hæc ex Leonis sermonibus & epistolis Baron. anno 444. num. 1. 2. & seqq.

CONCILIVM INCERTI LOCI,

IN QVO CHELIDONIVS EPISCOPVS

Vesontionensis, tamquam viduæ maritus, & qui capitalibus aliquando iudiciis præfuisset, episcopatu deiectus est.

HVIC Concilio præfuit Hilarius Arelatensis. interfuisse autem cum aliis & Germanum episcopum Autisiodorensem, innuit Honoratus Masiliensis, seu quis alius vitæ Hilarii eiusdem est auctor. Ceterum Chelidonius in hac Synodo damnatus Romam ad Leonem papam contendit. nec multo post secutus est Hilarius: sed suggestione Leoni oblata, moræ impatiens exitum iudicii non expectauit. Ex quo nata est illa Leonis in Hilarium indignatio, quam eius ad episcopos prouinciæ Viennensis epistola declarat. Chelidonium porro absoluit Leo, non quod iustam exauctorationis causam non duceret illam quæ obtendebatur, sed quod falso ei obiecta, nec satis probata videretur. Auctor vitæ Hilarii, quamquam Synodi iudicium sic exponit, quasi legitimæ testium probationi nihil defuisset; Hilario tamen fraudi fuisse non dissimulat, quod conscientia fretus nimia erga Leonem libertate usus esset. Scribit ergo in hunc modum: In excursibus autem quis ut dignum est explicabit, quantum eius præsentia profectum contulerit ciuitatibus Gallicanis, sanctum

Concil. Tom. 7.

O o ij